

chází z ceny nemovitosti, kterou počítá dle výnosu a ke dni 1. března 1919. Co je spravedливо vůči jednomu, musí býti i vůči druhému: dlužno tedy za příčinou souladu všech výpočtů ve smyslu § 2 (1) cit. Opatření i naturální dávky a jiná periodická plnění čítati dle cen platných ku dni 1. března 1919. Ad 3. Dle smlouvy a udání dovolacího rekursu užívají sami a také udržují vlastníci obytné stavení s 3 kolnami, 2 chlévy, kur-níkem a holubníkem, kdežto pachtýři užívají a dle smlouvy udržovati mají zbytek, tedy hlavně hospodářské budovy. Je tu tedy případ, že pachtýř nese toliko část nákladu udržovacích a nepřísluší mu tedy plná srážka 20 proc., nýbrž dle cit. předpisu jen poměrná část, t. j. podíl podle poměru, v jakém se nalézají udržovací náklady na budovy jím užívané k udržo-vacím nákladům na budovy vlastníky užívané. V tom tedy chybuji nižší stolice, že přiznávají plných 20 proc. Uvedený podíl však jest teprve zjistiti a musilo i proto usnesení soudu první stolice býti zrušeno a do-plnění v této příčině býti nařízeno, jak to měl učinit již rekursní soud, pročez jeho výrok, jímž stížnost propachtovatelů, domáhající se vylou-čení srážky 20 proc. a tím i její snížení, zamítl, v ten rozum změniti bylo. Že pachtýři závazek svůj k udržování budov replní, je lhostejno, neboť za plnění to ručí; zákon (§ 2 [3]) má na mysli pouze smluvní závazek k tomu a netáže se zda a v které míře byl splněn, neboť to jest věcí vlastníka, aby ho po případě pořadem práva k tomu přiměl nebo náhradu škody uplatňoval.

Čís. 1159.

Soud není podle § 15 nesp. říz. oprávněn k rekursu proti usnesení, jímž pozůstalost odevzdána byla k projednání notáři jako soudnímu komisaři, třebaže dědici jsou nezletilci.

»Závažným důvodem« ve smyslu posledního odstavce čl. IX. zákona ze dne 1. dubna 1921, čís. 161 sb. z. a n. není o sobě okolnost, že účastníky pozůstalostního řízení jsou nezletilci a jeho předmětem nemovitosti.

(Rozh. ze dne 6. září 1921, R I 1002/21.)

Pozůstalostní soud prohlásil, že projedná pozůstalost sám a uvedl v důvodech usnesení: Dle obsahu úmrtního zápisu zemřel dne 20. května 1921 v Č. bez zanechání poslední vůle Hynek H., po němž zustaly nezl. děti Vlasta (asi 2 roky stará) a Věra, 2 měsíce stará. Dle obsahu téhož úmrtního zápisu a stavu pozemkové knihy byl zesnulý spolu-vlastníkem realit a pozemků v Č. Jelikož soud jest nejen soudem pozů-stalostním, nýbrž zároveň soudem poručenským, jest povinností jeho dbáti především a hlavně o to, aby zájmy nezl. Vlasty a Věry H-ových, na pozůstalosti této súčasněných, při jejím projednání účinné ochrany došly a nebyly majetkově nijak zkráceny, obzvláště když hlavní součástí pozůstalostního jmění jsou nemovitosti. K tomu cíli jest zajisté účelno a závažno, by soud chránil zájmy nezl. dětí a z vlastního názoru jejich majetkové a osobní poměry seznal a tím si položil základ ke své další poručenské činnosti. Pokládá tudíž soud za to, že jest tu závažný důvod ve smyslu čl. IX. posl. odstavce zákona ze dne 1. dubna 1921, čís. 161 sb. z. a n., aby pozůstalost svrchu uvedenou sám projednal, na čemž se

také usnesl. K rekursu notáře zrušil rekursní soud napadené rozhodnutí. **Důvody:** Ustanovením čl. IX. odst. II. zákona ze dne 1. dubna 1921, čís. 161 sb. z. a n. bylo zásadně provedení řízení pozustalostního svěřeno notářům jako soudním komisařům a dlužno jim veškeré úmrtní zápisy, vykazující pozustalostní jmění, k projednání dodati. Zákon nečiní rozdíl, zda jsou pozustalostními dědici osoby zletilé či nezletilé. Tím, že zákon vyhražuje pozustalostnímu soudu schválení projednání pozustalosti, a její zcizení, jakož i vydání odevzdací listiny, poskytuje mu dostatečný vliv a možnost, by zvláště zájmy osob, pod zvláštní soudní ochranou jsoucích, náležitě chránil, aniž jest nutno, by soud v takových případech sám pozustalost projednával. Nelze tedy v tomto případě spatřovati pouze v té okolnosti, že na pozustalostním řízení jsou účastnými osoby nezletilé, a předmětem pozustalosti nemovitosti, zvláštní závažné důvody, jaké má na mysli odstavec pátý čl. IX. cit. zákona, pro které by bylo nutno notáře z projednání této pozustalosti vyloučiti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu prvního soudu.

Důvody:

Není tu obavy, že by nezletilci tím, že pozustalost notáři jako soudnímu komisaři odevzdána byla, byli poškozeni a není tu tedy legitimace soudu k podání dovolacího rekursu (§ 15 čís. pat. z 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák.) Avšak nehledě k tomu, nelze vůbec pokládati dovolací stížnost za oprávněnou. V článku IX. zákona ze dne 1. dubna 1921, čís. 161 sb. z. a n. vyslovena jest přece vším zásada: »Provésti pozustalostní řízení přísluší notářům jako soudním komisařům.« Z této zásady připouští zákon v posledním odstavci tohoto článku uchytku v tom směru, že »soud může se ze závažných důvodů usnésti, že pozustalost sám projedná nebo převzme projednání těch, které již odevzdal notáři«. Z toho, že tu jde o výjimku z pravidla, nutno především usuzovati, že nemohou býti uplatňovány ve směru tom důvody, platící pro všechny pozustalosti toho druhu. Zákon by to byl zajisté výslovně vytkl, kdyby projednání všech pozustalostí, na nichž účastníci jsou nezletilci a při nichž hlavní součástí tvoří nemovitosti, soudům, když jsou zároveň i soudy pozustalostními i soudy poručenskými, ponechat zamýšlel. »Závažným důvodem« ve smyslu posledního odstavce čl. IX. byl by tedy jen důvod zvláštní, platící pro pozustalost, o níž jde, a nikoliv každodenní případ pozustalosti, na níž účastníci jsou nezletilci, a kde jde též o nemovitosti, podléhající soudu pozustalostnímu jako soudu poručenskému, aniž by byly tu příčiny další **nevšeobecné**, proč právě tuto pozustalost soud sám projednat zamýšlí. Nejsou tedy důvody usnesení prvního soudu ve své všeobecnosti závažnými důvody, jaké na mysli má citovaná věta posledního odstavce čl. IX. shora uvedeného zákona a správně tedy soud rekursní usnesení to zrušil.

Čís. 1160.

Odklad exekuce z důvodu § 42 čís. 5 ex. ř. nelze zamítnouti proto, že žaloba zdá se býti neopodstatněnou a namířenou jen k průtahu uspokojení vymáhajícího věřitele. Této obavě lze čeliti tím, že odklad exekuce učiní se závislým na jistotě, kteréžto opatření jest v tomto případě při-